

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த

பஞ்சஸ்தவத்தினுள் ஐந்தாவது ஸ்தவமாகிய

ஸ்ரீஸ்தவம்

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

தத்வார்த்தசிந்தாமணி வியாக்கியானம்

முதல் ச்லோகம்

स्वस्ति श्रीविंशतादशेषजगतां सर्गोपसर्गस्थितिः स्वर्गं दुर्गतिमापवर्गिकपदं सर्वत्र कुर्वन् हरिः ।

यस्या वीक्ष्य मुखं तद्विज्ञितपराधीनो विधत्तेऽखिलं कीदृशं खलु नान्यथाऽस्य रसदा स्थादैकरस्यासया ॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீவிங்ஷதாத்தசேஷஜகதாம் ஸர்க்கோபஸர்க்கஸ்திதி:

ஸ்வர்க்கம் துர்க்கதிமாபவர்க்கிகபதம் ஸர்வஞ்ச குர்வந் ஹரி:

யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம் ததவிஞ்சிதபராதினோ விதத்தேகிலம்

கரீடேயம் கலு நான்யதாஸ்ய ரஸதா ஸ்யாதைகரஸ்யாத் தயா.

அசேஷ ஜகதாம்	எல்லா வுலகங்களுக்கும்
ஸர்க்க உப	ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களை
ஸர்க்க ஸ்திதி:	யும்
ஸ்வர்க்கம்	ஸ்வர்க்கத்தையும்
துர்க்கதம்	நரகத்தையும்
ஆமவர்க்கிக பதம்	மோஷஸ்தானத்தையும்
ஸர்வம் ச-	மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும்
குர்வந்	உண்டுபண்ணு கிற்கிற
ஹரி:	எம்பெருமான்
யஸ்யா:	யாவளொரு பிராட்டியினுடைய
முகம்	முகத்தை
வீக்ஷ்ய	நோக்கிக்கொண்டு
தத் இங்கித பரா	அந்த முகத்தின் (புருவ நெறிப்பு
திந:	முதலிய) குறிப்புகளைப் பின்சென்
	றவனாய்
அகிலம்	ஸ்ருஷ்டி முதலாகச் கீழ்ச் சொன்ன
	தையெல்லாம்

விதத்தே	உண்டுபண்ணுகிறானே,
அந்யதா	அப்படி அவளுடைய முகக் குறிப்
	பைப் பின்செல்லாவிடில்
அஸ்ய	இந்த எம்பெருமானுக்கு
தயா	அப்பிராட்டியோடு
ஐகரஸ்யாத்	ஒரு கீராக ஒருமித்திருக்கவேண்டிய
	காரணத்தினால்
இயம் கரீடா	(ஸ்ருஷ்டி முதலான) இந்த
	விளையாட்டானது
அஸ்ய	இந்த எம்பெருமானுக்கு
ரஸதா	ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதாக
ந ஸ்யாத் கலு	ஆகமாட்டாதன்றோ;
(ஸா) ஸ்ரீ:	அந்தப் பெரிய பிராட்டியார்
ஸ்வஸ்தி	நன்மையை
திசதாத்	அளிக்கக்கடவள்.

* * * எம்பெருமான் என்கல லோகங்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணும் போதும், அவரவர்களுடைய கர்மாநுகுணமான புருஷார்த்தங்களை யளிக்கும்போதும் யாவளொரு பிராட்டியின் முகக்குறிப்பை நோக்கி அதற்கிணங்கக் காரியம் செய்கிறானே; எந்தப் பிராட்டியின் முகக்

குறிப்பை எம்பெருமான் பின் செல்லாவிடில் அவனோடு ஏகாஸனாயிருக்க வேண்டிய தனக்குத் தன் விளையாட்டுகள் ஆந்தத்தைக் கொடாமல் வினாய் விடுமோ; அப்பிராட்டி நமக்கு நன்மையைத் தந்தருள வேணுமென்று பார்த்திக்கிறதாய்த்து.

எம்பெருமான் எல்லா விலகங்களையும் படைத்தளித்தழிக்கும்போதும் அவரவர்கள் கரும் பலன் களை அநுபவிக்கும்பொருட்டு ஸ்வர்க்க நாகாத்யநுபவ ஸ்தானங்களையும் எல்லையில்லா இன்ப வீடாகிய பாம்பதத்தையும் மற்றுமுள்ள போக்ய போகோபகாரண போகஸ்தானங்களான ஸகல பதார்த்தங்களை யும் அவரவர்களுக்கு அளித்தருளும்போதும் பிராட்டியின் முகக் குறிப்பைப் பின் சென்று அவளுடைய நோக்கத்திற் கிணங்க எல்லாவற்றையு மளிக்கின்ற நென்றவிது எம்பெருமானுடைய பாம ராஸிக்யத் தைத் தெரிவித்தபடி.

ஸ்வஸ்தி திசதாத் என்று இவர் அபேக்ஷிக்கிற நன்மையாவது பிராட்டியை நன்றாக ஸ்துதிப் பதற்கு அநுகூலமான வாக்கம்ருத்தி, பக்தி ஸம்ருத்தி இத்யாதிகளே யென்பது மேல் ச்லோகத்தில் விசதமாம். .... (1)

हे धीर्देवि! समस्तलोकजननी त्वां स्तोतुमीदमहे युक्तां भावय भारतीं प्रगुणय प्रेमप्रधानां वियम् ।
भक्तिं भन्दय नन्दयाश्रितमिमं दासं जनं तावकं लक्ष्यं लक्ष्मि कटाक्षवीचिं सुनेस्ते स्याम वामी वयम् ॥

ஹே ஸ்ரீதேவி! ஸமஸ்தலோகஜனநீம் த்வாம் ஸ்தோதுமீஹாம்ஹே
யுக்தாம் பாவய பாரதீம் ப்ரகுணய ப்ரேமப்ரதாநாம் தியம் ।
பக்திம் பந்தய நந்தயாச்ரிதமிமம் தாஸம் ஜநம் தாவகம்
லக்ஷ்யம் லக்ஷ்மி: கடாக்ஷவீசிவிஸ்ருதேஸ் தே ஸ்யாம் சாம் வயம்.

ஹே ஸ்ரீ: தேவி! பெரிய பிராட்டியா!
ஸமஸ்தலோகஜந } எல்லாவுயிர்கட்கும் தாயாகிய
நீம் த்வாம் } உம்மை
வயம் } அடியோம்
ஸ்தோதும் ஈஹா } ஸ்துதிக்க விரும்புகிறோம்;
மஹே }
யுக்தாம் } (உம்மை ஸ்துதிப்பதற்குத்) தகுத்
யான
பாரதீம் } வாக்கை
பாவய } (எமக்கு நீர்) அருளவேணும்.
ப்ரேம ப்ரதாநாம் } அன்பு மிகுந்த
தியம் } புத்தியை
ப்ரகுணய } வளரச் செய்யவேணும்;
பக்திம் } பக்தியை

பந்தய } நல்லதாகச் செய்யவேணும்.
(பரம பக்தியளவாக வளரச் செய்ய
வேணுமென்கை.)
ஆச்ரிதம் } (உம்மை) அடைந்திருக்கின்ற
இமம் ஜநம் } இந்த ஜநத்தை (அடியேனை)
தாவகம் தாஸம் } உம்முடைய ஏவற் சேவகனாக
(அடிமை கொண்டு)
ந்தய } ஆந்தப்படுத்தவேணும்.
ஹே லக்ஷ்மி! } லக்ஷ்மியே!
அயீ வயம் ச } இந்த அடியேரங்களும்
தே } உம்முடைய
கடாக்ஷ வீசி } கடாக்ஷவீக்ஷணங்களாகிற அலைக
விஸ்ருதே: } ளின் பரவுதலுக்கு
லக்ஷ்யம் ஸ்யாம் } இலக்காகக் கடவோம்.

* * * கீழ் “ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ திசதாத்” என்று ப்ரார்த்தித்த ஆழ்வானை நோக்கிப் பெரிய பிராட்டியார் ‘ஆழ்வான்! நான் உமக்குச் ச்ரேயஸ்ஸை அளிக்கவேண்டு மென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டீர்; நல்லது; என்ன ச்ரேயஸ்ஸு வேணும்? ஐச்வர்யம் வேணுமோ? ஸந்தானம் வேணுமோ? வேண்டியதைக் கேளும், தருகிறேன்’ என்ன;

ஆழ்வான்—‘அந்தக்ஷத்ரா புருஷார்த்தங்களை விரும்ப வந்தேனல்லேன்; உம்மை வாயாத் துதிக்க வேணுமென்று விரும்பி வந்தேன்.

பிராட்டி—'ஆகில் என்னிடத்தில் நீர் பார்த்தித்துப் பெறவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? நீர் பெரிய பண்டிதர்; மஹா கவி; இஷ்டப்படி ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்; இதில் நானளிக்க வேண்டிய ஸ்வஸ்தி என்ன இருக்கிறது?

ஆழ்வான்—'இங்ஙன மருளிச் செய்யலாகாது; உம்மைப் பாங்காக ஸ்துதிப்பதற்கு உரிய ஸாஸ்வதீஸம்ருத்தியை யருளவேணும்.'

பிராட்டி—'அந்தத் திருநான்று உமக்கு முன்னமே வாய்த்திருக்கிறது. வேறு தேவை யுண்டாகில் கேளும்.'

ஆழ்வான்.—'வாயால் ஏதோ சில சப்தங்களைச் சொல்லுநிறேனே யொழிய அன்பு மிகுந்து கனிந்த புத்தி எனக்கில்லை. அப்படிப்பட்ட புத்தியை அருளவேணும்.'

பிராட்டி.—'என்னை ஸ்துதிக்க வேனுமென்று நீர் விரும்பின போதே அப்படிப்பட்ட புத்தி உமக்கு உண்டாய்விட்டது. அன்பு மிகாமலும் கெஞ்சுகனியாமலும் மிருந்தால் என்னைத்துதிக்க நீர் முயல மாட்டீர். ஆன பின்பு அப்படிப்பட்ட புத்தி உமக்குக் கைகூடியே யிருக்கிறது. வேறு தேவை யுண்டாகில் கேளும்.'

ஆழ்வான்.—'உம்முடைய பேரருளால் ஏதோ சிறிது பக்தி கிடைத்திருக்கிறது; அது பரபக்தி யாகவும் பண்புஞானமாகவும் பாம பக்தியாகவும் முதிரும்படி அருள்புரிய வேணும்.'

பிராட்டி.—'அதை நீர் விரும்ப வேண்டா; ஆழ்வார்க்குப்போல் காலக்ரமத்தில் படிப்படியாக அந்த பக்தி உமக்குப் பரிணமிக்கும்; க்ரமமாகத் தன்னடையே விளையப் போவதை அபேக்ஷிப்பதேன்?'

ஆழ்வான்.—'அம்மா! எப்போது அந்த பக்தி முதிரப்போகிறதென்று நான் எதிர் பார்த்திருக்கவும் அதுவரை தரித்திருக்கவும் சக்தனல்லேன். உம்மை வந்து பணிந்த என்னை இப்போதே அந்தாங்க கிங்கானாக்கிப் பணிகொண்டு மகிழ்விக்க வேணும்; அதற்குறுப்பாக உம்முடைய குளிர்ந்த கடாஷங்கள் அடியேன் மீது ப்ரஸரிக்க வேணும். இவ்வளவே அடியேன் விரும்புவது' என்கிறார்.

[இமம் ஜநம்] 'அஹம்' என்று உத்தம புருஷனாகச் சொல்லவேண்டு மிடத்து 'அயம் ஜந:' என்று ப்ரதம புருஷனாகச் சொல்லுதல் ஒருவகைக் கவி மர்யாதையாம். நைச்யாநுஸந்தான வகையிலே இது ஒரு காஷ்டை. நான் என்னுமல் அடியேன் என்பதற்கு மேற்பட்ட சொல் இது.

[கடாஷவீசிவிஸ்குதே:] க்ருபாஸாகரமான, திருக்கண்களிலிருந்து கடாஷமாகிற அலை வரி சைகள் பரவப் பக்கால் அததிவலைகள் விழுமிடம் அடியேனாக வேனுமென்கை.

[அயீ] கடாஷம் பெருமல் துவண்டு கிடக்கிற நிலைமையை * ஏஹி பச்ய சரீராணிப் படியே தம் உடம்பைத் தொட்டுக் காட்டுகிறபடி. ... (2)

स्तोत्रं नाम किमामनन्ति कवयो यद्यन्यदीयान्गुणान्

अन्यत्र त्वसतोऽधिरोप्य कणितिस्सा तर्हि वन्था त्वयि ।

सम्यक्सत्यगुणाभिवर्णनमथौ ब्रूयुः कथं तादृशी

वाग्वाचस्पतिनाऽपि शक्यरचना त्वत्सद्गुणानोनिधौ ॥ ३ ॥

ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி கவயோ யத்யந்யதீயாந் குணாந்

அந்யத்ர த்வஸதோதிரோப்ய பணிதிஸ் ஸா தர்ஹி வந்த்யா த்வயி ।

ஸம்யக் ஸத்யகுணாபிவர்ணநமதோ ப்ரூயு: கதம் தாத்ருசீ

வாக் வாஶஸ்பதிநாபி சக்யரசநா த்வத்ஸத்குணாந்னோநிதௌ ॥ 3 ॥

ஸ்தோத்ரம்! பிராட்டியே!

கடாஷ பண்டிதர்கள்

கடாஷ வதை

ஸ்தோத்ரம் } ஸ்தோத்திரமாகச் சொல்லுகிறார்கள்
ஆமநந்தி }
(ஸ்தோத்ர சப்தராதத்ததை என்னவென்று நிஷ்கர்ஷிக் கிறார்கள்?)

அஸதஃ } (ஸ்துதிக்கத்தக்கவனிடத்தில்)
 இல்லாதவைகளாயும்
 அந்யதீயாந் வேறிடத்திலுள்ளவையாயிருக்கிற
 குணங் குணங்களை
 அந்யத்ர } வேறொருவிடத்தில் (ஸ்துதிக்கத்
 தக்கவனிடத்தில்)
 அதிரோப்ய ஏறிட்டு
 பணிதிஃ சொல்வதானது
 ஸ்தோத்ரம் யதிது ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தமாகவு
 தர்ஹி அந்த பஷத்தில்
 (இல்லாத குணங்களை இருப்பதாக ஏறிட்டுப் புகழ்வது
 ஸ்தோத்ரம் என்னும் பஷத்தில்)
 ஸா பணிதிஃ அச்சொல்லானது
 த்வயி உம் விஷயத்தில்
 வந்த்யா வயர்த்தமாம்

(அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரம் உம்மளவில் பண்ண
 முடியாது)

அதோ அதவா (அல்லது),
 ஸம்யக் ஸத்ய } உள்ள குணங்களை உள்ளபடி வர்
 குணபிவர்ண } ணிப்பதை ஸ்தோத்ர சப்தார்த்த
 நம ஸ்தோத்ரம் } மாகச் சொல்லுவார்களாகில்,
 ப்ருயஃ யதி }
 த்வத் ஸத்குண } உம்முடைய கல்யாண குணங்களை
 அர்ணுகிதௌ } கிற கடலில்
 (கடல்போல் அபாரமாயுள்ளது உமது கல்யாண
 குணங்களைப்பற்றி)
 தாத்ருசீ வாக் அப்படிப்பட்ட சொல்லானது
 (உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதானது)
 வாரஸ்பதியா } வாக்குக்கு வல்ஸபனா ப்ருஹஸ்
 அபி } பதியாலும்
 சக்யரசநா கதம் } ஸாத்யமான சேர்க்கையை யுடைய
 தாக எப்படியாகும்?

* * * உம்முடைய குணங்களை உள்ளபடி வர்ணிக்கிற வாக்கானது ப்ருஹஸ்பதியாலும்
 கவனம் பண்ண முடியாதபோது, என்னால் முடியுமென்பதற்கு ப்ராஸக்தி ஏது? என்றபடி.

ஸம்போதநம் கீழ் ச்லோகத்திலிருந்து வருவித்துக் கொள்வது. பிராட்டியை நோக்கி 'உம்மை
 நான் ஸ்துதிக்க விரும்புவதே அஸம்பத்தமான விஷயம்' என்பதை ஒரு சமத்காரமாக அருளிச் செய்
 கிறாதிதில். "த்வாம் ஸ்தோது மீஹாமஹே" என்று கீழ்ச் சொன்னேனே; உம்மை ஸ்துதிப்பதென்
 பது ஸம்பாவிதமான விஷயந்தானா? என்று ஆராயுமளவில் அது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமாகத்
 தோன்றுகிறதென்று உபபாதிக்கிறார்.

லோகத்தில் ஒருவனை ஒருவன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறானே, அந்த ஸ்தோத்ரமானது என்ன?
 என்று விமர்சிப்போம். விமர்சித்தால் ஸ்தோத்ரசப்தார்த்தம் இரண்டு வகையாகத் தோரும். ஒருவ
 னிடத்தில் இல்லாத குணங்களை வேறிடத்திலிருந்து கொண்டு ஏறிட்டுப் புகழ்வதை ஸ்தோத்ர
 சப்தார்த்தமாகக் கூறுகிற பஷம் ஒன்றுண்டு. (ஒரு யாசகன் ஒரு மொட்டைத் தலையனைப் புகழ்
 வேண்டி 'குழலழகரே குழலழகரே' என்று கூறுவதாம்) இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்துக்குப் பிராட்டி
 யிடத்தில் ப்ராஸக்தியில்லை. இவ்விடத்தில் குணமில்லாமையும் வேறிடத்திலிருந்து குணங்களைக்
 கொண்டு இவ்விடத்தில் ஏறிடுகையும் அதிதராம் அஸம்பாவிதமாகையாலே. இனி மற்றொரு வகை
 யாகவும் ஸ்தோத்ர சப்தார்த்தத்தை நிர்வசிப்பதுண்டு. அதாவது, ஒருவனிடத்திலுள்ள குணங்களை
 உள்ளபடி சொல்லிப் புகழ்வதாம். அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரமும் பிராட்டியிடத்தில் அஸாத்யம். பிராட்டி
 யின் குணகணங்கள் ஒரு கடல் போன்றிருத்தலால் அவற்றில் ஏக தேசமும் ப்ருஹஸ்பதியாலும்
 வருணிக்க அரிது என்று வித்தமான பின்பு மற்றையோரால் அந்த குணங்களை ஒன்றுவிடாமல் உள்ளபடி
 வருணிக்க முடியாதென்னுமிடம் கிம்புநர்நயாயஸித்த மாகையாலே. ஆகவே இரண்டு வகையான
 ஸ்தோத்ரங்களில் ஒன்றுக்கும் பிராட்டி பக்கல் அவகாசமில்லைமென்று சொல்லுகிற இம் முகத்தால்
 'அஸாத்யமான ஸ்ரீஸ்தவத்தில் நான் இறங்குவது அதி ஸாஹஸம் : அதிசாபலக்ருத்யம்' என்று நைச்யா
 நுஸந்தானம் செய்துகொண்டாராய்த்து.

(3)

ये वाचां मनसां च दुर्ग्रहयया ख्याता गुणास्तारकाः

तानेव प्रति साम्बुजिह्वमुदिता हे मामिका भारती !

हास्यं तच्च न मन्महे न हि चकोर्यैकाऽसिञ्छं चन्द्रिकां

नालं पातुमिति प्रगृह्य रसनामासीत् सत्यां वृषि ॥ ४ ॥

யே வாசாம் மகஸாம் ச துர்க்ரஹதயா க்யாதா குணஸ் தாவகா:
தானேவ ப்ரதி ஸாம்புஜிஹ்வமுதிதா ஹை மாயிகா பாரதீ |
ஹாஸ்யம் தத்து ந மம்மஹே ந ஹி சகோர்யேகாலிலாம் சந்த்ரிகாம்
நாலம் பாதுமிதி ப்ரக்ருஹ்ய ரஸநாமாஸீத ஸத்யாம் த்ருஷி || 4 ||

ஹே ஸ்ரீ தேவி	பிராட்டி
தாவகா:	உம்முடையவையான
யே குண:	எந்த குணங்கள்
வாசாம் மகஸாம்	வாக்குக்கும் மனஸ்ஸுக்கும்
ச துர்க்ரஹதயா	எட்டாதவைகளாக ப்ரஸீத்தி
க்யாதா:	பெற்றிருக்கின்றனவோ
தாந் ப்ரத்யேவ	அந்த குணங்களைக் குறித்தே,
மாயிகா பாரதீ	எனது வாக்கானது
ஸாம்புஜிஹ்வம்	ரஸமுறின நாக்கோடு கூடிக்கொள்ள
(யதா ததா)	தது. (ப்ரவர்த்தித்து விட்டது)
உதிதா	
ஹை	(மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு)
தத்து	அப்படி வாக்கு ப்ரவர்த்தித்ததை
ஹஸ்யம்	பரிஹரிக்கக்கூடியதாக
ந மம்மஹே	[அடியோம்] நினைக்கின்றனோம்
	[ஏனென்றால்]

சகோர்	சகோர பகதியின் பேடையானது
அகிலாம் சந்த்ரி	கிண முழுவதையும் நானொருத்தியே
காம் ஏகா	உட்கொள்ளவில்லை எனவே
[அஹம்] பாதும்	என்று நினைத்து,
அலம் நாஸமி	
இதி	
த்ருஷி ஸத்யாம்	தாஹமுள்ளவளவில்
ரஸநாம்	[தன்னுடைய விடாய் பொருத்திய]
	காக்கை
ப்ரக்ருஹ்ய	[மடக்கிக்கொண்டு [உள்ளே அடக்
	கிக்கொண்டு]
நாஸீத ஹி	வெறுமனிக்குக் மாட்டாதன்றே;
[அதுபோல் அடியேனும்	[அதுபோல் அடியேனும் வேறுமனிக்குக்கமாட்டே
	ளென்கை.]

* * * வாய்கொண்டு சொல்வதற்கும் நெஞ்சால் நினைப்பதற்கும் முடியாதவை யென்று ப்ரஸீத்தி பெற்றுள்ள உம்முடைய குணங்களைப் புரட்டவதற்கென்றே என்னுடைய நாவில் ஜலமுறுகின்றது. வாக்கு வெளிக்கிளம்புகின்றது. ஆனால் அசக்யமான விஷயத்தில் முயற்சி செய்கிறவிது பரிஹாஸ்ய மென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். நான் இதைப் பரிஹாஸ்யஸ்பதமாக நினைக்கமாட்டேன். ஏனென்றால் நிலாவைப் பருகி ஜீவிக்கவேண்டிய சகோர பகதியானது இந்த கிண முழுவதையும் நம்மொருவரால் பருக முடியாதென்று நினைத்துத் தன் தாஹத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அந்த நிலாவில் வேண்டிய அளவைப் பருகாமல் நாக்கைச் சுருக்கிக் கொண்டு நிற்கமாட்டாது. அதுபோல் நானும் உமது கல்யாண குணங்களை முழுவதும் வர்ணித்தது பங்கு முடியாதென்று கை வாங்கி நிற்கமாட்டேன். என்னால் கூடுமானவளவும் வர்ணிக்க முயல்வது உசிதமே யொழிய, பரிஹாஸ்யஸ்பதமாக மாட்டாதென்கை. இதனால் உள்ள அம்சங்களில் யாவச்சக்யம் வர்ணிப்பதும் ஸ்தோத்ரமாகுமென்றதாய்த்து. ... (4)

क्षोदीयानपि दुष्टबुद्धिरपि निःस्नेहोऽप्यनीहोऽपि ते
कीर्तिं देवि लिङ्गद्वं न च विमेष्यज्ञो न जिह्मेमि च ।
दुष्येत्सा तु न तावता न हि शुना लीढाऽपि भागीरथी
दुष्येच्छ्वाऽपि न लज्जते न च विमेष्यतिस्तु शम्भ्येच्छुनः ॥ ५ ॥

க்ஷோதீயானபி துஷ்டபுத்திரபி நிஸ்ஸநேஹோப்யநீஹோபி தே
கீர்த்திம் தேவி லிஹ்நஹம் ந ச பிபேம்யஜ்ஞோ ந ஜிஹ்ரேமி ச |
துஷ்யேத் ஸா து ந தாவதா ந ஹி சுநா லீடாபி பாகீரதீ
துஷ்யேத் ச்வாபி ந லஜ்ஜதே ந ச பிபேத்யார்த்திஸ் து சாம்யேச் சுநஃ || 5 ||

க்ஷோதீயானபி : துஷ்டபுத்திரபி !
கீர்த்திம் : கீர்த்தி !
துஷ்யேத் : துஷ்டபுத்திரபி !

க்ஷோதீயானபி : மிகவும் நீசனாகியும்
துஷ்டபுத்திரபி : கெட்ட புத்தியை யுடையனாகியும்

நிஸ்ஸநேஹோபி அநீஹோபி	அன்பு இல்லாதவனாயினும் ஒருவிதமான நல்ல முயற்சி யில்லாதவனாயினும்	பாகீரீ	[ஸ்வதஃ பரிசுத்தமான]	கங்கா
தே கீர்த்திம் லிஹந்	உம்முடைய கீர்த்தியை [ஸ்தோத்ர முகத்தாலே] வாய் கொண்டு அநுபவியா நின்றவனாய் அஞ்சுவதுமில்லை.	கநா	நாமினாஸ்	
ந ச பிபேமி ந ஜிஹ்மேமி ச ஸா கீர்த்திஸ்து	வெட்கப்படுவதுமில்லை. [என்னால் வர்ணிக்கப்படுகிற] அந்த கீர்த்தியோ வென்றால்	லீடா அபி	நக்கப்பட்டாலும்	
தாஹதா	அவ்வளவால் [அல்பமான என் வாக்கில் நுழைந்து புறப்பட்ட மாத்திரத்தால்]	ந ஹி துஷ்யேத்	கெட்டுப்போய் விடாதன்றோ.	
ந துஷ்யேத்	கெட்டுப்போய்விடாது (எப்படிப்போலவென்றால்)	சவா அபி	[கங்கா தீர்த்தத்தை நக்கின அந்த] நாயும்	
		ந லஜ்ஜதே	வெட்கப்படுகிறதில்லை;	
		ந பிபேதி ச	பயப்படுவதுமில்லை.	
		கநஃ	[அந்த] நாமினுடைய	
		ஆர்த்திஸ்து	நாஹமோ வென்றால்	
		சாம்யேத்	[கங்கா தீர்த்த பானத்தினால்] தணிந்துவிடும்.	

* * * அதிஷ்டாநான ஒரு மநுஷ்யன் ஸர்வோத்கருஷ்டான ஒருவனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணப் புகுவது லஜ்ஜா பயங்களுக்கு ஆஸ்பதமாக லோகத்தில் காணப்படா நின்றது. அன்றியும் தேவர் களுக்கு சேஷமான புரோடாசத்தை நாய் ஸ்பர்சித்தால் அந்த புரோடாசம் துஷ்டமாகிருப்போலே உத்தம புருஷர்களை நீச ஜநம் ஸ்தோத்ர முகத்தாலே வாய்கொண்டு ஸ்பர்சித்தால் அந்த உத்தம புருஷர்களுக்குக் கெடுதி விளையக்கூடுமன்றோ? ஆனபின்பு, அதிஷ்டாநான நீர் ஸர்வோத்கருஷ்டை யான பிராட்டியை லஜ்ஜா பயங்களின்றிக்கே ஸ்துதிக்கப் புகுந்து இதனால் அப்பிராட்டிக்குப் பொல் லாங்கு விளைக்க நினைத்து விட்டீரே! இது உமக்குத் தகுமோ? தகாதானும்; ஆகையால் இனி யாவது லஜ்ஜாபயங்களை மேற்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தினின்றும் பிற்காலத்திராகில் இரண்டு தலையும் நிரவத்யமாகும் என்று—ஆழ்வாளை நோக்கிச் சிலர் சொல்லுவதாகக் கொண்டு இந்த ச்லோகம் ப்ரவ்ருத்த மாகிறது.

நான் லஜ்ஜைப்படவும் காரணமில்லை; என்னுடைய ஸ்தோத்ரத்தால் பிராட்டிக்கு அவத்யலேசமு முண்டாகாதென்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார். நான் அதிஷ்டாநாய், துஷ்டபுகதியை யுடையவனாய், ஈரநெஞ்சு இல்லாதவனாய், 'கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு' என்படி கபடமாகவாகிலும் சில கைங்கர்ய வேஷங்களைப் பூணலாமே; அப்படிப்பட்ட சேஷ்டித முயில்லாதவனாய் இவ்வகைகளாலே அந்யந்தகர்ஹணியை யிருந்தேனாகிலும், பிராட்டி! உம்முடைய திருக்கல்யாண குணங்களை நிர்ப்பயனாகவும் நிரலஜ்ஜனாகவும் ஸ்துதிக்க இழிந்துவிட்டேன். இப்படி ஸர்வாத்மநா அநர்ஹனாகிய அடியேன் உம்முடைய கீர்த்தியைப் புகழ் இழிந்துவிட்டவளவால் அந்த கீர்த்திக்கு ஒரு அவத்யமும் விளையாது. இது எப்படிப் போலவென்னில்; நாய் என்பது ஒரு நிக்ருஷ்ட மான ஜந்து. அது தன் விடாயின் மிகுதியினால் கங்கா தீர்த்தத்தைப் பருகுகிறது. அப்படியாகும் போது "ஐயோ! பாம புண்ய தீர்த்தத்தை நாம் ஸ்பர்சிக்கலாமோ?" என்று அது அஞ்சுவதுமில்லை. வெட்கப்படுவதுமில்லை; அந்த நாமினுடைய விடாயோ தீர்ந்துவிடுகிறது. அன்றியும், அந்த தீர்த்தமும் கநகஸ்பர்சத்தால் கெடுவதுமில்லையன்றோ? அது போலவாமென்கிறார்.

இதனால் குணகணங்கள் கங்காப்ரவாஹம் போல் அபரிமேயமாயும் ஸ்வதச்சுத்தமாயு முள்ளவை என்பது விளங்குவதுடன் ஆழ்வானுடைய எல்லை கடந்த நைச்யாநுஸந்தானமும் நன்கு விளங்கும்.

[லிஹந்] பிராட்டியின் கீர்த்தியை கங்கையாகவும் தம்மை கநகமாகவும் அநுஸந்தித்தமைக்குச் சோ (லிஹந்) என்கிறார். லிஹதாதுவுக்கு 'நக்குதல்' என்று பொருளாயினும், இங்கு, வாய் கொண்டு வருணிப்பதில் நோக்கு. ... (5)

प्रेष्यं महदेव वाऽल्पमथवा दृश्येत् पुंसां हि यत् तल्लक्ष्यास्समुदीक्षणाच्च यतस्सर्वत्रिकं वर्तते ।
सैनैतेन न विस्मयेमहि जगन्नायोऽपि नारायणः घन्यं मन्यत ईक्षणाच्च यतः स्वात्मानमात्मेश्वरः ॥ ६ ॥

ஐச்வர்யம் மஹதேவ வால்பமதவா த்ருச்யேத பும்ஸாம் ஹி யத்
தல்ஷம்யாஸ் ஸமுதீக்ஷணத் தவ யதஸ் ஸார்வத்ரிகம் வர்த்ததே !
தேநைதேந ந விஸ்மயேமஹி ஜகந்நாதோபி நாராயண:
தந்யம் மந்யத ஈக்ஷணத் தவ யத: ஸ்வாத்மாநமாத்மேச்வர: || 6 ||

[ஹே தேவி !] பிராட்டியே !
பும்ஸாம் மநுஷ்யர்களுக்கு
ஸார்வத்ரிகம் { [இவ்வுலகம் மேலுலகம் முதலிய]
எல்லா விடங்களிலுமுண்டாகக்
கடவதான
யத் ஐச்வர்யம் யாதொரு விபவமானது
மஹதேவ வா பெரிதாகவோ
அதவா அல்பம் அல்லது ஸ்வல்பமாகவோ
த்ருச்யேத காணப்படுமோ
தத் அந்த விபவமானது
லக்ஷம்யா: தவ லக்ஷமியாகிற உம்முடைய
யத: ஸமுதீக்ஷணத் யாதொரு கடாஷ விசேஷத்தாலே
வர்த்ததே விளைகின்றதோ

தேநைதேந அந்த இந்த கடாஷத்தினால்
[கடாஷ விஷயத்திலே என்றபடி.]
ந விஸ்மயேமஹி ஆச்சர்யப்படமாட்டோம் ;
யத: ஏனென்றால்
ஜகந்நாத: உலகங்கட்கெல்லாம் தலைவனாயும்
ஆத்மேச்வர: தனக்குத் தானே ஈசனாயுமுள்ள
நாராயணோபி ஸ்ரீமந் நாராயணனாகுட
தவ உம்முடைய
ஈக்ஷணத் கடாஷம் பெறுவதனால்
ஸ்வாத்மாநம் தன்னை
தந்யம் க்ருதார்த்தனாக
மந்யதே நினைக்கிறுனிறே ;
[ஆகையால் ஆச்சர்யப்படக் காரணமில்லை
யென்கை.]

* * * ஆக இவ்வளவும் கீழ் ஐந்து ச்லோகங்களும் ஸ்தோத்ரோபோத்காதமாய் இனிமேல்
ஸ்தோத்ராரம்பமாய்ச் செல்லுகிறது.

ஐச்வர்யமானது ஐஹிகமும் ஆமுஷ்மிகமுமாய் இரண்டு படிப்பட்டிருக்கும். இஹலோகத்தில்
தநதாந்யஸம்பத்ஸம்ருத்தராயிருக்கு மிருப்பு ஐஹிகைச்வர்யமாம். ஸ்வர்க்காதி பரமபதாந்தமான உபரிதந
லோகங்களில் வீறுபெற்றிருக்கு மிருப்பு ஆமுஷ்மிகைச்வர்யமாம். இவ்விருவகைப்பட்ட ஐச்வர்யமும்
பின்னையும் இருவகைப்படும். இஹலோகத்தில் க்ராமாதிகாரியாயிருக்குமிருப்பு லகுவான ஐச்வர்யமாம்.
சக்கரவர்த்தியா யிருக்குமிருப்பு குருவான ஐச்வர்யமாம். ஊர்தவலோகங்களில் இந்திரனாயிருக்கு மிருப்பு
லகுவான ஐச்வர்யமாம். 'சென்றால் குடையாம்' இதயாதிப்படி யிருக்குமிருப்பு குருவான ஐச்வர்யமாம்;
இப்படிப்பட்ட ஸகல ஐச்வர்யங்களும் மஹாலக்ஷ்மியே! உம்முடைய கடாஷத்தின் பயனாக விளைகின்றன
என்கிற இவ்விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டுப் பஸர் ஆச்சர்யப்படுவார்கள். ஆனால் நான் இவ்விஷயத்தில்
ஸ்வல்பமும் ஆச்சர்யப்படுவேனல்லேன். ஏனென்றால் ச்ருதிகளாலே நிஸ்ஸமாப்யதிகனாக ஒதப்பட்டுள்ள
ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரனும் 'நாம் லக்ஷ்மீ கடாஷத்திற்குப் பாத்ரமாகப் பெற்றபடியால்தான் தன்யரானோம்'
என்று நினைப்பீடா நிற்கையாலே ஒன்றான ஸர்வேச்வரனையே தந்யனாகக்கவல்ல உம்முடைய கடாஷம்
இவ்வருகுள்ள சேதநவர்க்கங்களுக்கு ஐச்வர்ய ஹேதுவாகிறவிது ஆச்சர்யபதமன்றிறே. இதனால் லக்ஷ்மீ
கடாஷம் எம்பெருமான் தனக்கும் ப்ரார்த்தநீய மென்றதாய்த்து. ... (6)

ऐश्वर्यं यदशेषं यदिदं सौन्दर्यलावण्ययोः रूपं यच्च हि मङ्गलं किमपि यल्लोके सदित्युच्यते ।
तत्सर्वं त्वदधीनमेव यदतः श्रीरित्यमेदेन वा यद्वा श्रीमदिति दशेन वचसा देवि प्रथममश्नुते ॥ ७ ॥

ஐச்வர்யம் யதசேஷமும்ஸி யதிதம் னௌந்தர்யலாவண்யயோ:
ரூபம் யச்ச ஹி மங்களம் கிமபி யல்லோகே ஸதித்யுச்யதே ।
தத் ஸர்வம் த்வததீநமேவ யதத: ஸ்ரீரித்யபேதேந வா
யத்வா ஸ்ரீமதிதீத்ருசேந வசஸா தேவி ப்ரதாமஸ்துதே || 7 ||

ஹே தேவி ! அசேஷபும்ஸி யத் ஐச்வர்யம் [அஸ்தி]	{ பிராட்டி ! ஸாஸ்தசேதனர்களிடத்திலும் யாதொரு ஐச்வர்யமுள்ளதோ,	யத் தத் அநேகமேவ	யாதொரு காரணத்தால் { உம் ஆணைக்கு அடங்கியதாகவே யிருக்கிறதோ
ஸௌந்தர்ய லா வண்யயோ : யதிதம் ரூபம்	{ அவயவ சோபையாகிற ஸௌந்தர்ய மென்ன. ஸமுதாய சோபையாகிற லாவண்யமென்ன இவற்றின் உரு வம் யாதொன்றுளதோ	அதஃ [தத் ஸர்வம்]	இக்காரணத்தினால் அதெல்லாம்
லோகே யச்ச ஹி மங்களம்	{ லோகத்தில் மங்களகர மென்று பேர் பெற்றது யாதொன்று உண்டோ,	ஸ்ரீஃ இதி அபே தேக வா	{ ஸ்ரீயென்று அபேதமாகவோ [அதாவது, ஸ்ரீயென்னும் சொல்லாலேயோ]
யத் கிமபி ஸத் இதி உச்சயதே	{ யாதொன்று 'நல்லது' என்று சொல்லப்படுகிறதோ	யத்வா	அல்லது
தத் ஸர்வம்	{ அந்த ஐச்வர்யம் முதலியவை யெல்லாம்	ஸ்ரீமத் இதி ஈத்ரு சேந வசஸா	{ ஸ்ரீயை யுடையது என்கிற சொல்லாலேயோ
		ப்ரதாம்	ப்ரஸித்தியை
		அஸ்துதே	அடைகின்றது.

*** உலகத்தில் அவ்வோ வஸ்துக்கள் மேன்மை பெற்றிருப்பதும் அழகு பெற்றிருப்பதும் எல்லாம் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்த நிபந்தன மென்கிறார். ஐச்வர்யமாவது—'ஈச்வர்ஸ்ய பாவஃ' என்றாய் ஒன்றுக்குக் கடவனாயிருக்கை. இப்படிப்பட்ட ஐச்வர்யம் எழும்பு முதல் பிரமணனவாக அனைவரிடத் திலு முண்டு. சிற்றெழும்புக்கு மேற்பட்டது மக்ஷிகை. மக்ஷிகைக்கு மேற்பட்டது மதுகரம், என்றிப் படி ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட உயிர்கள் உண்டாகையாலே ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் ஒவ்வொரு வகையான ஐச்வர்ய முண்டிறே. [ஸௌந்தர்ய லாவண்யயோ?] சில வஸ்துக்கள் அவயவந்தோறும் அழகுடையதாயிருக்கும்; சில வஸ்துக்கள் ப்ரத்யேகாகவயவ சோமையற்றிருந்தாலும் அவயவஸமுதாயத் திலே ஒரு விலக்ஷணமான சோபையை யுடைத்தா யிருக்கும். ஆக, இப்படி சில வஸ்துக்கள் ஸௌந் தர்யசாலிகளாயும் சில வஸ்துக்கள் லாவண்யசாலிகளாயும் இருப்பதும். [யச் ச ஹி மங்களம்]. மஞ்சள், புஷ்பம், தீபம் முதலிய சில வஸ்துக்கள் மங்களகரங்களாக ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கும்; இதுவும், [யத் கிமபி ஸத்தியுச்சயதே] அழகிய வஸ்துக்களாயும் மங்கள வஸ்துக்களாயும் ஒவ்வொன்றொன்றும் சில வஸ்துக்கள் 'நல்ல பொருள்கள்' என்று சொல்லப்படா நிற்கும். திருமண கதிர் முதலானவை. ஆக விப்படி அவ்வோ வஸ்துக்கள் சீர்மை பெற்றிருப்பதெல்லாம் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்த நிபந்தனமானபடியால் தான் சில வஸ்துக்கள் ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீ வாசக சப்தத்தாலும் சில வஸ்துக்கள் லக்ஷ்மீ விசிஷ்ட வாசக சப்தத்தாலும் வ்யவஹரிக்கப்படுகின்றன. திருவிளக்கு, திருமாளிகை, திருமாளிகை, திருமலை திருமேனி முதலிய வ்யவஹாரங்கள். "ஸ்ரீரீதி அபேதே ப்ரதாம் அஸ்துதே" என்பதற்கு உதாஹரணமாகவும், ஸ்ரீமதநந்தஸூரஸ் ஸ்ரீமத்வநாதரி இத்தயாத்வ்யவஹாரங்கள் ஸ்ரீமதித்திருசேந வசஸா ப்ரதாம் அஸ்துதே என்பதற்கு உதாஹரணமாகவும் கொள்ளத்தகும். .... (7)

देवि त्वन्महिमावधिं हरिणा नापि त्वया ज्ञायते

यद्यप्येवमथापि नैव युवयोस्सर्वज्ञता हीयते ।

यन्नास्त्येव तदज्ञतामनुशुणां सर्वज्ञताया विदुः

व्योमाम्भोजमिदं तया किल विदन् भ्रान्तोऽयमित्युच्यते ॥ ८ ॥

தேவி த்வம்மஹிமாவதிர் ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே

யத்யப்யேவமதாபி நைவ யுவயோஸ் ஸர்வஜ்ஞதா ஹியதே ।

யந்நாஸ்த்யேவ ததஜ்ஞதாமநுசுணாம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விதுஃ

வ்யோமாம்போஜயிதந்தயா கில விதந் ப்ரான்தோயமித்யுச்சயதே ॥ 8 ॥

ஹே தேவி	பிராட்டி !	யத்	யாதொரு வஸ்துவானது
த்வம்மஹிமா	} உமது பெருமைவின் எல்லையானது	நாஸ்தி ஏவ	[உலகில்] அடியோடு கிடையாதோ,
அவதிஃ		ததஜ்ஞதாம்	} அந்த அஸத் வஸ்துவை யறிந்து
ஹரிஞாபி	எம்பெருமானாலும்		} கொள்ளாமலிருப்பதை
யத்பபி ந	} அறியப்படுகிறதில்லை.	ஸர்வஜ்ஞதாயாஃ	ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கு
ஜ்ஞாயதே		அநுகுணம்	ஒத்ததாக
த்வயாபி	உம்மாலும்	விதுஃ	[விவேகிகள்] அறிகின்றார்கள்
ந ஜ்ஞாயதே	அறியப்படுகிறதில்லை.	வ்யாமாம்	} ஆகாயத்தாமரையை
ஏவமதாபி	} இப்படி ஒருவராலு மறியப்படா	போஜம்	
யுவயோஃ	உங்களிருவர்களுடைய	இதந்தயா விதந்	} உள்ளதாக [இது ஆகாசத் தாம
ஸர்வஜ்ஞதா	ஸர்வஜ்ஞத்வ பிருதானது		
நைவ ஹியதே	} குறைவுபடுகிறதேயில்லை.	'அயம் ப்ராந்தஃ	} 'இவன் பைத்தியக்காரன்' என்று
		இதி உச்யதே	
	[ஏனென்றால்]	கிஸ	[உலகத்தாரால்] சொல்பபடு
			கிருணன்ரு

* * * பிராட்டியே! உம்முடைய வைபவமானது உம்மாலும் உம்முடைய பர்த்தாவான எம் பெருமானாலும் இவ்வளவென்று பரிச்சேதித்து அறியப்படுகிறதில்லை; ஆனால் இதுகொண்டு உங்களுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்குக் கொத்தை சொல்லமுடியாது. ஸர்வ பதார்த்தத்துக்குள்ளே உம்முடைய மஹிமா வதியும் சேர்ந்திருக்க, அதனை நீங்கள் அறியவில்லை பென்றால் ஸர்வ மதார்த்தத்தில் ஏகதேசத்தை அறிய வில்லை யென்று ஏற்படுகிறபடியால் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ஏன் பங்கம் வாதென்னில்;

உலகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களில் ஒன்றை யறியாதொழிந்தால் அது ஸர்வஜ்ஞத்வபஞ்ஜகமாகுமே யன்றி அடியோடு இல்லாத பதார்த்தங்களை அறியாதொழிவது ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கு ஹாஸிகரமாகாது. இல்லாத வஸ்துக்களை இல்லாதவையாகவே அறிந்துகொள்வது ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்குப் பொருந்தியதே யாம். இல்லாத வஸ்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டால்தான் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸங்கதமாகுமென்று கொள் வார் அறிவிலிகளேயாவர். மலடிமகன், முயற்கொம்பு, கானல்நீர், ஆகாசமலர் இவைபோன்ற இல்லாத வஸ்துக்களை ஒருவன் உள்ளனவாக நினைத்துக்கொண்டு வ்யவஹரித்தால் அவன் ப்ராந்தர்களில் அக்ரே ஸாகாக எண்ணப்படுவானேயன்றி, 'இவன் இல்லாத வஸ்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டிருப்பதனால் விசேஷஜ்ஞாதா' என்று ஒருவராலும் புகழப்படான்.

அதுபோல, பிராட்டி! உம்முடைய மஹிமைக்கு அவதியென்பது உலகில் ஸத்தாகக் காணப்படு கின்ற வஸ்துக்களைப்போல் வஸ்துதஃ உள்ளதானால் அதனை நீங்கள் அறியாதது உங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞ த்வ பஞ்ஜகமாகும். வாஸ்தவத்தில் உம்முடைய மஹிமைக்கு எல்லையில்லாமையால் த்வம்மஹிமாவதிஃ என்கிற பதார்த்தம் முயற்கொம்பு முதலானவை போல அஸத்து. அப்படி அஸத்தான பதார்த்தத்தை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமையாவது உள்ளதாக அறியாமை. இது யதார்த்தஜ்ஞாநபர்யாயமான அஜ்ஞாநமே யொழிய ஸர்வஜ்ஞத்வ பஞ்ஜகமான அஜ்ஞாநமன்று. இது அடிக்கமுஞ்சுபெறும். இந்த அஜ்ஞாநத்தையும் நீங்கள் பாதகமாகக் கொண்டு இதனைப் போக்கிக்கொள்ள நினைத்தீர்களாகில்— [அதாவது—பிராட்டியின் மஹிமைக்கு அவதியுண்டென்று நினைத்தீர்களாகில்] உங்களுடைய ஸர்வஜ் ஞத்வம் குலைந்து ப்ராந்தசிகாமணிகள் என்கிற பட்டமே பலிக்கும்கிடை என்றதாயிற்று.

ஆக இந்த ச்லோகத்திற்கு ப்ரதானப்ரமேயம் பிராட்டி எல்லையில்லாத மஹிமையுடையவள் என்னுமத்தனையாய்ந்து.

लोकं वनस्पतिवृक्षस्पतितारतम्यं यस्याः प्रसादपरिणाममुदाहरन्ति ।
सा भारती भगवती तु यदीयदासी तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ ९ ॥

லோகே வனஸ்பதிப் ப்ருஹஸ்பதிதாரதம்யம் யஸ்யா: ப்ரஸாதபரிணாமமுதாஹரந்தி ।
ஸா பாரதீ பகவதி து யதீயதாஸி தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ॥

லோகே	உலகத்தில்	பகவதி	பூஜையையான
வனஸ்பதி ப்ரு	ஒருவன் மரம்போல் ஜடனாகப்	ஸா பாரதீது	அந்த ஸர்ஸ்வதியானவள்
ஹஸ்பதி தார	பிறப்பதும் ஒருவன் ப்ருஹஸ்பதி	யதீயதாஸி	யாவளொரு பிராட்டியின் அடியவர்
தம்யம்	போல் மஹாவித்வானாகப் பிறப்		பகருக்கு அடியவளாயிருக்கிறாளா;
	பதுமான ஏற்றத் தாழ்வை	தேவதேவமஹி	தேவதேவ பிரானுடைய தேவியான
		ஷீம்	
யஸ்யா: ப்ரஸாத	யாவளொரு ஸர்ஸ்வதியினுடைய		
பரிணாமம்	அநுகூலத்தின் பரிபாக பலமாக		
உதாஹரந்தி	[இஞ்ஞானிகள்] சொல்லுகிறார்களோ	தாம் ச்ரியம்	அந்தப் பிராட்டியை
		ஆச்ரயாம;	ஆசரிக்கிறோம்.

• • • 'லக்ஷ்மீகடாஷம் பெற்றவர்கள் பக்கல் வாக்கேவியான ஸர்ஸ்வதியும் தானாநுதாஸி யாகக் காத்திருப்பள்' என்கிறார்.

'கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய மாட்டாதவன் நன்மரம்' என்றபடி மரமென்று இகழலாம் படி சிலர் முடாத்மாக்களாயிருப்பதும், தேவகுருவான ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதியின் அபராவதாரமென்று புகழலாம்படி சிலர் மஹாஜ்ஞாதாக்களாயிருப்பதும் ஸர்ஸ்வதீகடாஷத்தினுடைய அந்வயவ்யதிரேகப்ர யுக்தமாக நிகழ்கின்ற தென்பது அனைவருமறிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய ஸர்ஸ்வதியும் லக்ஷ்மீகடாஷம் பெற்றவர்களின் க்ருஹத்வாரத்திலே துவண்டு, அவர்களுக்கு ஏவல் தொழில் செய்யும் பரிசாரிகையா யிருப்பதால் அதற்கேற்ற பெருமை வாய்ந்த பிராட்டியை சரணம் புகுவோமென்கிறார்.

கீழ் இரண்டாம் ச்லோகத்தில் "யுக்தாம் பாவய பாரதீம்" என்று பிராட்டி பக்கல் வாக்கம் குத்தியை பார்த்தித்த ஆழ்வாளை நோக்கிச் சிலர், 'வாக்கம் குத்தியைப் பிராட்டி பக்கல் பார்த்திப்ப தால் என்ன பயன்? ஸர்ஸ்வதீதேவியன்றோ அதனை அளிக்க வல்லவள்; ஆனபின்பு அந்த ஸர்ஸ் வதியைக் குறித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதே தகுதி' என்று சொல்ல, அவர்களுக்கு மறுப்பாக அருளிச் செய்தது இந்த ச்லோகம் என்னலாம். நீங்கள் வாக்கேவதை யென்று கொண்டாடுகிற அந்த ஸர்ஸ் வதியும் ததீயதாஸியான பின்பு, நான் அந்த பிராட்டியைவிட்டு ஸர்ஸ்வதியைப் பற்றுதல் தகுதியல்ல வென்று ஸூசிப்பித்தபடி.

[யதீயதாஸி] யஸ்யா: இமே யதீயா:; யதீயாநாம் தாஸி.—என்றாகக் கடவது. இந்த வ்யுத்தபத்தியால் ஸர்ஸ்வதியானவள் பிராட்டியின் அடியவர்களுக்கு அடியவள் என்னுமர்த்தம் விளங்கும். (9)

यस्याः कटाक्षमृदुवीक्षणदीक्षणेन सद्यस्समुल्लसितपल्लवमुल्लास ।

विश्वं विपर्ययसमुत्थविपर्ययं प्राक् तां देवदेवमहिषीं श्रियमाश्रयामः ॥ १० ॥

யஸ்யா: கடாக்ஷம்ருதுவிக்ஷணதீக்ஷணேந ஸத்யஸ் ஸமுல்லைதிபல்லவ முல்லாஸை ।
விச்வம் விபர்யயஸமுத்தவிபர்யம் ப்ராக் தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ॥ 10 ॥

பஞ்சஸ்தவே ஸ்ரீஸ்தவம்	முன்னே [ப்ரளயகாலத்தில்] } லக்ஷ்மீ கடாஷம் பெருமையாலே வாட்டமடைந்திருந்த	ஸத்ய : } அந்த ஸங்கல்பமுண்டான க்ஷணத் திலேயே
ஸ்ரீஸ்தவம் ஸ்ரீஸ்தவம்	} ஜகத்தானது யாவளொரு பிராட்டியினுடைய	ஸமூல்லஸித பல் } கொழுந்து விட்டுக்கிளர்ந்து விளங் லவம் உல்லாஸ } கிறீரே
கடாஷம் மருது க்ஷண தீக்ஷ க்ஷண	} 'கடைக்கண்ணுலே மெல்லநோக்க வேணு' மென்கிர ஸங்கல்பத் பத்தாலே	தேவதேவ } தேவதேவபிரானுடைய திவ்ய மஹி மஹிஷம் } வியான தாம் சரியம் } அந்தப் பிராட்டியை ஆசிரயம் : } அடிபணி கிறோம்.

* * * ப்ரளய காலத்தில் ஸகலாத்மவர்க்கும் க்ஷணகஜேபரவிதாமாய இறகொடிந்த பறவை போல் ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கும் யோக்யமன்றியே துவண்டு அஸ்தகல்பமாய்க்கிடக்கையில் 'இவ்வாத்மவர்க்க மடைய ப்ரவ்ருத்திக்ஷமமாக வேணும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி நின்ற யாவளொரு பிராட்டி அவ்வாத் மவர்க்கத்தை நோக்கிக் குளிரக் கடைக்கண்க முயன்றவளவில் தானே, அனைத்தும் துவட்சி நீங்கித் தனிரும் முறியுமாய்ப் பசுருபுகென்று விளங்கி யோங்குமோ, அந்தப் பிராட்டியை சரணமடைகிறே னென்கிறார். அதுபோலே அஸ்தகல்பனாய்க் கிடக்கிற அடியேனையும் குளிர நோக்கி ஸத்தேகோஷ்டியிலே அந்வயிப்பிக்க வேணு மென்னும் ப்ரார்த்தனை இதில் உள்ளுறை.

தூர்வாஸச் சாபத்தாலே நிச்சூரிகமாய்ப்படி புவநத்யததையும் பரித்யஜித்துப் பயோஜிதியிலே பிராட்டி எழுந்தருளினபோது தத்கடாஷ அபாவத்தாலே "அஸந்வேவ" என்னும்படி நஷ்டமான த்ரிபுவ நம் பின்பு 'செழுங்கடலமுதினிற் பிறந்தவவளும்' என்னும்படி அமுதில் வரும் பெண்ணமுதாயவதரித்து ஸ்நானதயாய் மஹார்ஹ வஸநையாய் சித்ரமால்யாநுலேபநையாய்க் கொண்டு *திகழ்கின்ற திருமார்பில் சேர்ந்து 'அகலகில்லேனிறையும்' என்று ஸம்ச்சலேஷித்த வநந்தரம் தன்னுடைய கருண்யசீதல கடாஷ ஸுதாவர்ஷத்தாலே வழிய வார்க்க. அநந்தரம் அத்தாலே ஸத்தைபெற்று ஸம்ருத்தமான படியை இச் ச்லோகத்திற்கும் அதுவே கருத்தாகவுமாம். இப்போது 'ப்ராக்' என்பதற்கு தூர்வாஸச் சாபத்தாலே ஜகத்தடைய நிச் சூரிகமான வன்று என்று பொருளாய்த்து. இவ்வர்த்தம் சதுச் ச்லோகீ பாஷ்யகாரரான வேதாந்ததேசிகனுக்கும் அபிமதமாயிருக்கும்.

.... (10)

यस्याः कटाक्षवीक्षाक्षणलक्षं लक्षिता महेष्टास्युः ।

भीरङ्गराजमहिषी सा मामपि वीक्षतां लक्ष्मीः ॥ ११ ॥

யஸ்யா: கடாக்ஷவீக்ஷாக்ஷணலக்ஷம் லக்ஷிதா மஹேசாஸ்யு: |

ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷி ஸா மாமபி வீக்ஷதாம் லக்ஷ்மீ: || 11 ||

யஸ்யா :	யாவளொரு பிராட்டியினுடைய	ஸ்ரீரங்கராஜ	} ஸ்ரீரங்க நாச்சியாராகிய
கடாஷ விக்ஷா க்ஷண லக்ஷம் லக்ஷிதா :	} கடைக்கண் நோக்கத்திற்கு ஒரு நொடிப் பொழுதாகிலும் இலக் காகப் பெற்றவர்கள்	மஹிஷி ஸா லக்ஷ்மீ :	} அந்தப் பிராட்டி
மஹேசா : ஸ்யு:	} பெருஞ் செல்வம் விஞ்சியவர்களாக ஆவர்களோ	மாமபி வீக்ஷதாம்	} அடியேனையும் கடாஷித்வருள்க.

* * * யாவளொரு பிராட்டியின் கடாஷவிக்ஷணத்திற்கு க்ஷணகாலம் பாத்ரமானவர்கள் தந்யரா ண்களோ, அப்படிப்பட்ட மஹா மஹிமசாலியான பெரியபிராட்டியார் அடியேனையும் கடாஷித்தருளி தன்பருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி.

'க்ஷணலக்ஷம்;' என்றும் பாடமுண்டு. பொருள் ஒன்றே. [மஹேசா: ஸ்யு:] இங்குச் சொல்லு கிற மஹேசத்வம் ஐஹிகமாயும் க்ஷுத்ரமாயுமுள்ள ஐச்வர்யமல்ல அதுவாகித் அத்தகைய ஐச்வர்ய

வித்திக்காக, ஆழ்வான் ஸக்ஷீ கடாஷத்தை விரும்புகின்றான் வேண்டியும். குபேர விபவக
திலும் விஞ்சிவிடத்த விரவதிக ஸம்பத்துக்களை த்ருணவத்கரித்து, 'பொன்வட்டில் தனைபெறிக் த புத்
முடையேன் வாழியே' என்று வாழ்த்துகைக்கீழான பாமவிரக்திபெற்று உஞ்சவ்ருத்தியாலே கால
கோபம் நடத்திக்கொண்டு போந்த ஆழ்வானுக்கு இந்த ஸக்ஷீ தாமான ஐஸ்வர்யத்தில் கனவிலும் நினை
விருக்க ப்ராஸக்தி பில்கையே. ஆனபின்பு இங்குத்தை மஹேசஸ்தம் ஸ்வருபநுருப ஸம்ருத்தியை
புடையவர்களையே சொல்லக்கடவது. அதாகிறது கைங்கர்ய ஸம்பத்து. * மீனமர் பெய்கை கான்மலர்
கொய்வான் ஹேக்கபிளேடு சென்றிழிந்து * கரங்கொளக் கவங்கின கானமர் வேழத்தை * ஸது
நாகவர: ஸ்ரீமாத்" என்றதும்; ராவணபவனத்திலே திரைக்குதலுப்ப் புகவிடம் தேடித் தனையிலே
கால் பாவமட்பாதே ஸ்ரீராமவிஷயிகாரம் பெறுவதாக ஆகாசத்திலே வந்து நின்ற ஸ்ரீ விபீஷணுழ்வானை
" அந்தரிக்ஷகந: ஸ்ரீமாத்" என்றதும், * குவலயத்துங்கக்கரியும் பரியமிராச்சியமு மெல்லாம் துறந்து
கானகமே மிக விரும்பிப் போந்த இளைய பெருமானை " ஸக்ஷமளே ஸக்ஷமிஸம்பங்க: " என்றதும்
கைங்கர்ய ஸம்பத்தைக் கனிசித்திறே. இந்த கைங்கர்ய ஸம்பத்து இஹலோகத்தில் அர்ச்சாவதாரத்தில்
கிடைக்க வேணுமானாலும் பரமபதத்தில் கிடைக்க வேணுமானாலும் ஸக்ஷீ கடாஷத்தாலன்றிக் கிடைப்
பது அருமை என்னுமிடம் 'பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு நிற்கோயில் சீய்த்து' * பூவளரும்
திருமகளானருள் பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவந்தாமே' [இத்யாதி அருளிச் செயல்களாலும் பூர்வா
சார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளாலும் விசதம். பிராட்டிபக்கல் கடாஷம் பெறுதே அவனைப் பெற நினைப்பார் பெறும்
பேற்றுக்கு சூர்ப்பணகையை ப்ரதமவிதர்சனமாக நம்மாசார்யர்கள் காட்டிப் போருவர்கள். [ஸா மாமடி
விஷதாம் ஸக்ஷீ: அடியேனையும் குவிரக் கடாஷித்தருளி. அந்த கைங்கர்ய ஸம்பத்தை அடியேனும்
பெற்றேனும்படி அருள் புரிவவேணுமென்று இந்த ஸ்தவத்தைத் தனிகாட்டினாயிற்று. .... (11)

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அன்னங்கராசாரியர் இயற்றிய

தத்வார்த்தசிந்தாமணி யென்னும்

ஸ்ரீஸ்தவ வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

அர்வாஞ்சோ வத்பதஸாஸிஜத்வந்த்வமாச்சரித்ய பூர்வே
மூர்தரா வஸ்யாவயமுபகதா தேசிகா முக்திமாபு:
ஹோயம் ராமாநுஜமுகிபி ஸ்லீயமுக்திம் கஸந்தாம்
வதஸம்பந்தாத் அமதுத கதம் வர்ணயதே க.ரகாத:

கரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.